

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 20 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 78

ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՆՉՊԷՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՅՑ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒԻՐԴԸ

Լսեցէք ինչ որ կ'ըստուցանեմ, ով իմ ժողովուրդս, ականջ դրէք ըսելիքներուս: Մենք մեր պաւակներէն պիտի չպահենք, այլ՝ գալիք սերունդներուն պիտի պատմենք Տիրոջ հպօր գործերը՝ օրհներգութեան արժանի, անոր կատարած սքանչելի գործերը: Անիկա իր պատուիրանները փուլաւ Յակոբի սերունդներուն, իր Օրնէքը փուլաւ Իսրայէլի ժողովուրդին, եւ մեր հայրերուն հրահանգեց՝ իրենց պաւակներուն սորվեցնել վանոնք. որպէսպիսի գալիք սերունդը եւս, որ դեռ աշխարհի պիտի գայ, գիտնայ՝ եւ ինք իր կարգին պատմէ յաջորդ սերունդին: Որպէսպիսի նոր սերունդները իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնեն. չմոռնան ինչ որ անիկա ըրաւ, այլ անոր պատուէրները գործադրեն: Անհնապանդ եւ ապստամբ չըլլան իրենց նախահայրերուն նման. այն սերունդին՝ որ Աստուծոյ չվստահեցաւ, եւ Աստուծոյ հաւատարիմ չեղաւ: Տէրը լսեց ու վայրացաւ, կրակի պէս բոցավառեցաւ իր ժողովուրդին դէմ, եւ բարկութեամբ բորբոքեցաւ անոնց վրայ:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փութ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի զնայ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ 16:16-33

Շարունակելով միպքը, Սողոմոն իմաստուն կալ գայ անգամ մը եւս յիշեցնելու իմաստութեան ու հարդարութեան միջեւ եղած կարեւորութիւնը եւ արժէքը, երբ կ'ըսէ. «Իմաստութիւնը եւ հանճարը ոսկիէն ու արծաթէն աղէկ է», որ կը նշանակէ, իմաստութիւնն ու հանճարը մեզի կու փան գիտնալու, ճանչնալու Աստուծոյ կամքը, Անոր ծրագիրը, Անոր ճամբան, մինչ ոսկին ու արծաթը որքան ալ կարեւոր ըլլան, անոր սակայն չեն կրնար Աստուծոյ կամքը յայտնել, անոնք չեն կրնար Աստուծոյ ճամբան ցոյց տալ:

17րդ համարը կու գայ դարձեալ յիշեցնելու, թէ «կարեւոր ճամբան, չարութենէն հրաժարիլն է», ինչպէս նախապէս ալ տեսանք, որ ճամբան ըսելով կը հասկնանք ապրելակերպ, կեանքի ընթացք: Ուրեմն ուղիղներուն մեծ ու կարեւոր ապրելու եղանակը չարութենէն հրաժարիլն է, եւ այդ կեանքի ընթացքին զգուշաւորութիւնը հոգին կը պահէ կորուստէ:

18րդ համարը մէկ այլ զգուշացումն է հպարտութեան ու ամբարտաւանութեան, որ մարդս կը փանի կործանումի: Ինչպէս որ պարահեցաւ չարին, երբ հպարտացաւ կործանումը տեղի ունեցաւ, կարդանք Եսայի մարգարէութեան 14րդ գլուխ: Նոյնպէս ալ մարդուս պարագային երբ իր սրտին մէջ հպարտութիւնը արթնցաւ աստուածներու պէս ըլլալու, կործանումը տեղի ունեցաւ դրախտի վայելքէն դուրս դուրսելու: Այսօր ալ երբ մարդը նոյն հպարտութեան եւ ամբարտաւանութեան մէջ է, ուրիշ բան չսպասուիր եթէ ոչ կործանում:

Շեքսպիրական է 22րդ համարը երբ կ'ըսէ. «Խոհեմութիւնը կեանքի աղբիւր է գայն ունեցողին, կամ հասկցողին համար, մինչ խրապը անմիտին համար յիմարտութիւն է»: Ճիշդ ու տեղին է արտայայտութիւնը երբ կ'ըսէ. «Իմաստունին սիրտը իր բերնին իմաստութիւն կու տայ» 23րդ համար, մէկ այլ ուրիշ փարբերակով Քրիստոսի խօսքն է որ կ'ըսէ. «Բերանը սրտի աւելցումն է ու դուրսը կու տայ»: 24րդ համարը «Վայելուչ խօսքերը մեղրի խորիսխին պէս են, հոգիին քաղցրութիւն, իսկ ոսկորներուն՝ բժշկութիւն են»: Ինչպէս ոսկորները կարեւոր են մարմնին փոսկոնութեան համար, նոյնպէս ալ Աստուծոյ խօսքը կարեւոր է ու ու փոկոնութիւն կու տայ հոգեւոր կեանքի համար: 25րդ համարը անգամ մը եւս կը յիշեցնէ այն իրողութիւնը թէ, յաճախ շիտակ կ'երեւի կամ ճիշդ կ'երեւի, բայց խորքին մէջ այդ ճամբան դէպի մահ կ'առաջնորդէ:

27-30 համարները կը ներկայացնեն անօրէն, ծուռ, չարութիւն մտածող, կռիւ հանող, ընկերը խաբող, գէշ ճամբու փանող մարդը, որմէ կը զգուշացնէ մեզ:

31րդ համարը կը ներկայացնէ ճերմակ մազ ունեցողը, որ փարեց մարդն է, ասկայն այդ փարիքին երկարութիւնը փառքի պսակ կ'ըլլայ, երբ այդ փարիքները արդարութեամբ ապրուած կեանքն է, ահա այն արեւն է որ այդ երկար փարիքները անով կ'արժեւորուին:

32րդ համարը համեմատական մըն է որ կ'ըսէ. «Երկայնամիտ մարդը եւ ոգին զսպող մարդը» այս երկու յարկութիւնները որոնք մեզ դէպի փրկութիւն կ'առաջնորդեն, աւելի աղէկ է քան հզօր մարդը, որովհետեւ աւարտին այդ հզօր մարդուն ուժերը պիտի սպառին, մինչ երկայնամիտ մարդը համբերութեամբ սպասելու Տիրոջ փրկութեանը: Նոյնպէս ալ ոգին զսպող մարդը աւելի աղէկ է քան քաղաք մը գրաւողը, որովհետեւ այդ քաղաքը մինչեւ որոշ արեւն մը կրնայ այդ գրաւողին իշխանութեան տակ ըլլալ, սակայն իր մահէն յետոյ իրը չէ: Մինչ ոգին զսպող մարդը ձեռք կը ձգէ Աստուծոյ փրկութիւնը:

Շեքսպիրական է վերջին համարը, ուր կու գայ յիշեցնելու, ինչպէս նախապէս ալ ամիթով մը ըսած էր, ինչպիսին ալ ըլլան պարագաները, մեր ծրագիրները, մէկ բան որոշ է, որ ամէն կարգադրութիւն Տիրոջմէն է: Ուստի, ինչ որ ալ պարտահին ու կը պարտահին այսօր մեր շուրջ ջրուսահարինք, մեր սրտերը թող չխռովին, այլ անգամ մը եւս Սաղմոսին բառերը յիշելով ըսենք. «սերունդները իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնեն», որովհետեւ ինք է Տէրը եւ ամէն ինչ Ինք կը փնտրին: